

Sy-li spěwał,
Pilnje dželał,
Strowja ce
Swójbny statok,
A twój swjatosk
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje dželaš
Wšedne dny;
Džeń pak swjaty
Duši daty,
Wotpoćń ty

Z njebies mana
Njeh ćí khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Šerbite niedźelste łopjeno

W Budyschinje

8. julija 1934

Bauzen

6. njedźela po šwjatej Trojizy.

Mat. 5, 20—26.

Njebudže-li wascha prawdosć lěpša abo pońiša, dnžli pišmawučennych a farisejskich, njepšhińdžecze do njebieskeho kralestwa. Smy šwuczeni, dokeľ mějeske našch Knjes šo tu na semi runje i nimi pišezjo šašo bėdžic, i hordosću na farisejskich dele hladac. Ale hladajo na jich wjele i našchich dnjow, bėchu woni lěpši hac njėkotrj to šebi myšli. Wopomńmy: i nič bėchu ludžo kaž Nikodemus, Jošef i Arima-thije, Saul! Wopomńmy czaž rospadnjenja, njewěrn, dwělo-wanja, hđžž šu šo jako šastupjerjo šakonia šwjateho pišma kručje džerželi a šwonkownje bjes poroka pola luda byli! Ša nič mějeske Bože šłowo hišcže wažnosć, a woni wobhonja-ču šo wšchědnje w pišmje. Woni šo pilnje modlaču, šu rad ša Bože kralestwo woprowali, šu šo pošćili, šu rad do Bo-žeho doma řhodžili! Prawdosć jich wjele i našchich dnjow je hóršcha hac prawdosć farisejskich a zyle wěcže do njebieš njewjedže. Ale tež prawdosć farisejskich niz, hac runjež šebi myšlaču, šo mějaču jako přeni prawo na wěčnosć.

Jesuž jim na jenej kašni pokaže, kať i jich prawdosću je, na pjatej kašni, kotraž je najwjažnj ludži po jich měnjenju do-pjelnišo. Bóh pak njeje kašnju jenož ša ruku dať, ale ša wu-trobu. A tu je rosdžěl mjes prawdosću farisejskich a tym, šchtož Křřřtuž dže.

Wšchěd šwětom a řudništwom je cžłowjeť prawoj, řiž nje-cžini pšhecžiwio šakonjam; „myšle ničto njelóji“ drje pola šwěta płaczi, niz pak pola Boha, kotřž hlada do wutrobny. Ške škutki šu hřěch, ale tež ške myšle, kotřž šu přiedy škutko-wanja. Šdnž lóšht je podjať, porodži hřěch; hřěch pak, hđnj je dořonjannj porodži řmjercž. Jena kašń: Tj njedyrbiš poža-dacž! wšchitku našču njeprawu prawdosć ř ničjomu cžini.

Tohodla: „Čiń prawdu, a nimaš řo niřoho bojecž!“

to je jara witane šłowo. Ale Bóh hlada na wutrobu a wě, kať měniš. Š wutrobny prawoj byčž móžemy jenož, hđnj řmj řmjěleni, řaž Jesuž Křřřtuž běšče. To našch Knjes řam wot naš řada. Prawdosć šwěta by njebieša, hđnj by Bóh naš i nej do njebieš pošćiř, řelu řčiniřa, řaž je hřěch řižo tutu řjanu řemju doť řařosće řčiniř. Njebudže-li wascha prawdosć lěpša abo pońiša dnžli farisejskich, njepšhińdžecze do njebieskeho kralestwa. A pšchi tym je našcha prawdosć hišcže hóršcha hac tamnych prawdosć. Kať móžemy praw-dosć dořacž, řotraž płaczi pola Boha?

Jeneho řnajemy, japořććola Pawola, řotřž běšče še wšchej pilnosću a še wšchěm řahorjenjom řpřtať i tamnej prawdosću farisejskich. Ale wšchať lacžnosć dušče po mērie i Bohom njeje řo řajika. Jeho duřču je pak potom řón do-byť, řiž wuczi naš lěpřču prawdosć a ju tež pošćiczi, Křřřtuž řam. Řěťko běšče jeho wutroba cžicha w Bořnj, řo móžesche jako pokornj wučomniř i wjeřelosću prajicž: „Řóř je mi padnyť na wjeřele měřto, mi je řo řjane herbřćwo dořćalo!“ Wo tym jeho zyle dalsche řiwjenje řwědczi. Pola njeho ni-mamy jenož i wucžbami řřchěřćanřkeje nabožiny cžiničž, ale pšchego i mužom w Křřřřtuřu, řotremuž móžemy do wutrobny hladacž, řotrehož wěru móžemy pošnacž we wšchitřich řiřćach. Wón je řwědcženje ša to, řo bjes Boha řana praw-dosć njeje.

Šo móžemy řajku prawdosć dořacž, je wěřte, řewat nje-budžishe Jesuž řebi wot naš řadať, řo dyrbi našcha prawdosć lěpša byčž dnžli farisejskich. Smyřłeni dyrbimy byčž řaž Křřřřtuž! To móžemy jenož pola njeho wuřncž, hđnj ř njemu pšhińdžemy. A hđnj ř njemu pšhińdžesč, řež pošnajesč, řo njeje twoja prawdosć řa, řotraž řebi njebieša wocžini. Bože šłowo, Bože džekacž kašnje řebi pořasuja, řo njemóžesč še řwo-jej řamej prawdosću do njebieš pšhińcž. Wuřncž dyrbiřch i pšalmiřtom řo modlicž: „Řjehodž do řuda še řwořim wo-

trocžtom, pšchetož žadyn žiwn njeje prawy pšched tobu“, a i Danielom prajicž: „My ležimy pšched tobu i našej modlitwu, spuščajamy ho niž na hwoju prawdošč, ale na twoju wulku hmiłnošč.“ Tajta modlitwa je spocžatk praweje prawdošče. Dyrbimy ho hwojeje moży wšdacž a wuknyčž, pšched Bohom ničžo hnyč hacž jeho džecži. Potom budže naša wutroba ho pšchego bóle i tym w pokornej wěrje sjednocžicž, kiž je prawy a je nam prawdošč warbowat, kotraž pola Boha płacži.

S prawdošče wěry tež prawdošč žiwjenja wuńdže. Pšchetož lubošč, kotruž hy ham šhonik, čžini, so tež hwojeho bratra lubuješč. Snada, kotruž hy pola Boha namačač, čžini, so tež i bratrom ho wujednašč. Tak našy Knjes wščitko sa-žudži, šhtož i lubošče ho nještanie, došelž towarštwo njemóže hnyč mjes Bohom a tym, kiž lubošče nima.

Bóh chže a budže to hwoje čžinicž, so prawu prawdošč namačam, ale hami njedyrbimy ružy škožicž. To je lubošč i Bohu, so jeho kašnje džeržimy. A kaški trošht je, pšchi tym na toho hladacž hmičž, kiž je hwič wonkač i jeho spytowanjom a hwič nutšach w njeměrnej wutrobje pšchewinyl. Khrystuž kotrehož móž a bliščicž je Pawoł šhonik, je tón hamy wčžera a dženska hacž do wěčnoščje. Tohodla je wje-želošč a mēr Pawoła tež sa naž, hdyž hmy we hwojich wutrobach šhonili: Bóh je ho nad nami hmiłik. Hamjeń.

Žnjeńzy, tožu fłepajcže!

Žně hy ho sapočaje! Čžežte a spróžne to dželo. Tola kóž-
de lěto dže ratač šnowa do njeho połny nadžije a wježeteje wole. Tak tež lěta.

A lěta chže jemu wježetu wolu kašycz tu a tam wu-
horjene polo. Ssuchota bē pšche wulka! Ale kšchescžijanški ra-
tač njeda žebi i tym tež spalicž polo hwojeje wěry a njeda
na nim wušknyčž nadžiju. Ně, haji tam žiwu nadžiju, kotraž
hłubje korjeni, kotraž w Bošy korjeni. Tak wón tež lěta
dužy na polo štrošhtny šhladuje na žita a i njebežam, i Bo-
hu, wědžo, so ničto a ničžo, ale jenož Bóh wičhor, wětry wo-
dži, tež wščitke mrócžele, a so tutón Bóh tež lěta wē sjewicž
pucž, po kotrymž ho kłodži, — po kotrymž ho tak kłodži, so
tola škóncžnje derje dóndžesč i wotnyženemu kónžej.

A tak šaknyuje kšchescžijanški ratač tež lěta. A tón, kiž
njetrijeba šdychowacž na wupary a wótre blaki, tón šaknyuje
šdobom i dwóžy nutrynym džakowanjom, hłubjo, so hłowu
doda džakny dar a wopor.

Džak a wopor Bohu — to šda ho nam něšto hnyč, šhtož
njeje hačle horzota tutoho lěta wuhorika, wupalika, wožla-
bika. To je něšto, šhtož je jich došč kšchescžjanow w pošled-
nich lětach šhubilo. Bohužel! Ale woni njejhy i tym jenož
hwoju džakownošč a wopornowošč pšched Bohom šhubili,
kotraž ho jewješche tež i darami a i woporami Bohu a jeho
žyrkwi a jeho škutkam lubošče wěnowanym, ale tež hwoju
džaknu a woporniwu wutrobu. A i tym hy šdobom šhubili tu
móž, ho wěrnje a wutrobnje džakowacž a radowacž. A i tym
hy šhubili wěrnju, wošbožazu radošč hwojeho žiwjenja a
njemóžeja wjazny wěrnje šbožowni hnyč. A hy njepokoženi,
njepokožni, njepokožni.

Kač mohło to tež hinač lycz. Pola tohož dale njedožaha
hacž so Bohu džak i hubor a dawa, pola toho njedožaha
— wěra.

Wono je na čžahu, so j... jele sažo pšchindže i tej wěrje,
kotraž je wěrna a šprawna... traž žebi praji: Šhtož mam,

wot Boha mam. Tuž jemu wot toho, šhtož mam, tež sažo-
dam — njech jako dar žyrkwi a Božemu domej, njech miži-
jonštwu, šnutštownemu a šwonštownemu, njech hewat něhdže-
tam, hdyž Bóh mi počaže nusu!

Žniwny čžah. So hnyčy w nim žnjeli tež džakownošč
wutroby, džakownošč pšchecžimo Bohu, džakownošč, kiž ho
jewi w myšli, hłowje, škutku, daru, woporu. Tak, tak žněje-
my šbožo!

Drježdžanſki w Budestežach.

600 lět Budestežy! Žadny hwyedžen! Koho to njeby čžah-
nyło? Tež nam Sserbowkam ho tak džesche. Běchmy šchtyri.
Rano sahe i čžahom wotjědžemny se hlawneho šastkeho hłow-
neho města. Šklóncžko hižo hmalešche. S čžaha widžachmy,
tak kłoduške hy šahony, tak ho štwórba lačna sa desčjom
žedži. Tola nočžemny morkotacž a mudrowacž! Bože pucže
to hy.

Dojědžemny do Budestež. Pšchekłapiene běchmy nad lu-
bowanej, bohacže wupnyšchenej wježy. Wšchudže štejachu
šhměrcžki a brěšyczki. Khorhoje a banty šmahowachu, a čžest-
ne wrota witachu. S žyrkwi ho šwonješche i žerbškej Božej
šlužby.

„Dóndžemny ke myši. Khwatajmy, so měštno doštanjemy!
Dženka budže žyrkej pšchepjeljena. Našche koferki hnydom
žobu wošmjemny, štajimny je čžicho pod ławku!“ Takle žebi
prajachmy.

Do žyrkwi šastupiwšchi šloro nočžyčmy woczam wěricž:
tu a tam jenož žerbška dušha žedžesche! Kaž kłodu šahony,
bē tu kłodny wopyt! Toho ho šawěrnje njeběchmy nadžaje!

Lube Sserbowki nam hwoje špěwarške počžichu, a tak
bē nam móžno, žobu špěwacž. Knjes šarač Bóžy tež malej
čžrjódžy sa džek pšchihódny psalm rjenje wuložowasche, šolo
špěwarška špěwasche a pošawny wótiye pšches prošne měštna
klincžachu. Knjesaj šararjej naž lubje witašhtaj. Našche ko-
ferki donježechmy i Žöršterezom. Knjeni Žöršterowa nam
i kofejom a tykžanom hołdowasche. Žej hiščje jónkrócž wu-
trobnny džak!

1/3 hodžin ho wubjernje hromadže šestajeny čžah i kufi
do wšy hibašche. Wušnamne i njeho bē: Šararja Šrenžlowy
wós. Šarač ham, i dołhimi bēłymi wložami, Sserbowkam
i nětk žerbškej Biblijje čžitašche. To bē pěłny napohlad! Dale:
Kral w štarym kralowškim wošu, pšchi nim šarač. Pšched wo-
šom jěchachu wšchelazny ryczjerjo a kralowi dwórnizy; sa wošom
čžrjódka ludži pěšchi. Žedny se žerbškich jěcharjom pšchecželnje
wošnam tutoho woša wuloži: Čžeski kral Milan je něhdy
tež do Budestež na šaru pšchishoł. Šarač jemu wubjernje
hołdowasche. Pšchi wotjěsbje ho kral prašcha: „Ššto hyž Čži
nětko winojtn?“ „Ničžo“, wotmołwi šarač. „Tuž wuprošch
žebi něšto wote mnje! Wšcho Čži dowolu, wo čžož prošnyš!“
„Tuž žebi šwěrju prošycz: Dowol, so hmič naša žyrkwičža
evangelška woštacz!“ „To dowolu!“ rjekny kral Milan. Tak
džesche wježela evangelška čžrjódžicžka pěšchi sa wošom.

Bo krótkej pšchewawžy pšchindže wulka khorhoj i žylej
Lutherowej pošawu. Myšli, to wošnamjeni, so je žyrkej
evangelška woštala.

Dale: Sserbške pšchedicže, žedžo na wošu, čženkutku nittu
pšchedžechu. Sažo dale wjedžesche žerbški brašcha tež žerbški
kwažny čžah. My a jena knjeni i Budyšchina ho jemu pšchi-
šamknyčmy.

To a wjele drugeho wješekeho da so widžecj. Wšhelate narěcže bėchu na luzu. Tam mējach tež składnośc, łacjanstu Bibliju se 16. lětstotka do rukow wsacj. To bė dżiwne saczucje. Bohate knihi, što scje wu wscho nashonike! So hnjacze mohle so mnu rěcžecj!

Knjeni mandželsta fararja Rößlerja-Minakasteho (Domaschkež Santa) bė nař t maczeru na łosej pscheprořka. Pohymu na pohrjebniřcu pshi rowje njesapomniteho wuř. fararja Domaschi. Wot tam dōndžechmu do jeho nēhdusheho doma. Knjeni swud. Domaschyna nař lubje a pscheczelnje witashe; hořdomashe nam t dobrym łosejom a tyłanzom. S wobrařa lube snate wobliczo na nař hladashe, drje mēnjo: „Dajcže řej derje řłodžecj!“ Wukhodžowachmu řo we řłodnej řahrodže. Mjes tym bė knjes řarať Rößler dōjšchoť. Nawjeczerjachmu řo hiřcže do řyteje wole. řaj tu bė derje hycj!

Bože řłoncžko bė řo nashiliko. řuř řo na dompuř hotowachmu. řnla řararjeř řwōjba nař na dwōrniřcžo pshewodželhe. S bohonymi řacžucžemi nař cžah domoj wjeřeřhe. řnjeni řarařu t tutoho mēřtna hiřcže ras najwutrobnishi džat! řšejemu jej wřhitko najlēpřhe. řēr a pořoj jeje domoj a řnlej řwōjbjē!

L.

Řelto rěcžow je na řemi?

řsnadř řn řebi tuto prařchenje hiřo ras řajit, řnadř runje pshi řawisnje wo mēři w Babelu. řle wotmořwu drje njeřn namakať. Dokładneje a wēřteje wotmořwu drje tuřhwilu hiřcže niřtō dacj njemōže, hiřo tohodla niř, dořelř drje hiřcže wřhe řudn abo řudki řemie snate njeřn.

řranzowřka wēdomořtna akademija je řo nēřko wōřebje t tutym prařchenjom řabērať. řona praji, řo řo nēřtle hiřcže 2796 rěcžow na řemi rěcži. řjele rěcžow je pať wotemřeko. řřheř rěcžow řromadže řn bylo 6760 — t. r. řyř, řiř řo řodža nēřat řwēřcžicj!

řuwōřtajiřli asiatiřke rěcže, je jendželsta rěcž ta, řiř řo najbōle wuřiwa a rěcži. řu řcžehuje nēřřka, tutu řařo řuřka. řotom pshiřidu řchpaniřka, řranzowřka a italiřka.

řjedh je wřheř rěcžow řelto řnřaz řař řže, w jenym řu wone pshes jene, ředyn je, řiř je wřhe mōže a řořumi: řdžeřkuli řo řhť t řohu modli, njedh je w řajřejřkuli rěcži, řōh jeho řnřhi a wuřnřhi, jenoř řo je modlitwa wēřna a řprawna. řa modlitwu prēnja rěcž je pať řwoja maczerřna rěcž. řbo njeje řať, řo řy w řej rěcži najwutrobnisho t njebjēřkim řōřzom rěcžiřh, w řotrejř je řo řwoja macj t řobu t řohu modliřa?

Biblija.

řeto 1934 je řeto 400lētneho jubileja řutheroweje biřlie, řař řmu tu piřali. řař we řittenbergu řať řu tež druhdže wōřebite jubilejne wuřtajeřn wuhotowali, řať we řuttgarče we řürttembergřej. řa tutym wuřtajeřnch mōželh řiblije wřheř mōřnym wuhotowanjom wohładacj.

ře řittenbergu pořasuja řať wōřebitu drohotnořcř 400lētnu Bibliju t řeta 1534. řař daloko je snate, je řiř tu t tutoho wudawřa řeta 1534 dořnla hiřcže jenoř 29 řiblijow wukhowanym. 25 t niř je w řēm řej, 4 řu we wuřraju, a to po jenej w řewyorku, w řaselu, w řrařburgu a we řinje.

řuttgarče pořasuja cři mjes druřimi Bibliju, řotrař ma wōřebitu řawisnu a řotrař je tohodla drohotna. řo je „řrawna Biblija“ — řlutbibel —. řa njeje je widžecj řrej

jeje wōřebderja. řo bē řarať řōłřřlin t řwena. řať řo po řitwje pola řōrdlingena, w řotrejř řēřorřn 1634 řchwedom řbiřu, řēřorřke wōřřka do řürttembergřej waliřu, bu řarať řōłřřlin w řōřim domje, Bibliju w rukomaj, řakłōř.

ř tať nēřotra Biblija hiřcže powēda cři tam na wuřtajeřnch wōřebitu řawisnu. ř tať nēřotra Biblija, řotrař njeje na wuřtajeřn, ale doma, powēda tohorunja řawisnu, a we njeje powēda wo řwēřnym cžitaniu a pyřaniu, wo řorřym modlenju, wo řtyřnym pľakanju, wo wutrobnym řadowanju. řle nimo tutym řiblijom je w domach tež druřih řiblijom. řute řeřa řrudne nēřdže w řucžitku. řiřtō řo wo nje njeřtara, niřtōn je nima lubo.

řjes wřheřmi řiblijemi řwēřa je cři pať jena řnle wōřebita. řēřh, řotra? řwoja! řuta je řebi řnle wōřebita a wōřebna.

ře wona radořcže pořna — abo je wona řrudna?

řvangelijwōř.

řiřo nēřhťo ras řmu wo tutym wōřu piřali. ř nim řēřdži ewangelista abo muř řa řudowe miřijonřtwo po řraju a pshi powēda ewangelijon.

ř řakřej mējachmu řař doťal jedyn řajři wōř. řēřka řo jemu dwaj nowaj pshidruřiřteje. řwaj řłuřhateje řnutsřownemu miřijonřtwo, řřcři řakřej řrajnej řnřwi; tola tež tutōn je řnle řnutsřownemu miřijonřtwo řa tutōn řtut ewangelijařje pshewōřtajenn.

řute řři wōř řu duřu po pucžu a to tež jedyn tu we řuřn, mjenujřn w řitawřkim wōřřejřu. řōřdn wōř wōřtanje řnajmjeřřha jedyn řnřžen na jenym mēřtnje. řo je nuřne, dořelř hařle je potom řtutřowanje řmōřnjene, řotreř ma wuřpēřha.

řōř, řotnř w řitawřkim wōřřejřu řēřdži, je jedyn t noweju. řa řswjatu řrojizu řu řōn w řertsdorfje pořwjeřčili. řžen pořdžiřcho pořwjeřčichu druři nowy wōř w řadebergu.

řať cžehnje nēřko ewangelij po řraju a pyřa, řotřiř hnjhu řo piřijimali.

řjeřna wōřada řlanķenberg w řuppiniřkim wōřřejřu na řoni nēřhťo, řhťoř je mjenje abo bōle tež řať nēřotra druřa wōřada podobnje nashonika. řiřtō njehařhe wjařu řwonicj, tež řa piřihōdn pyřnes niř.

řhťo cžiniř? řwōřadne řařtupjeřřtwo wōřřamřn, řo řōřdn řaw řařtupjeřřtwo na 1 mēřaz řwonjenje pshewōřmje.

řa młodžinu a řwōjbu.

řēmřki miniřter řuřt je mēř njedawno w řnichowje wuřku rěcž. ř njeje wōn pshed wuřkej řhromadžiřnu wuřčejow mjes druřim wupraji:

„řheřty džen řnřženja dach řa nēmřkej młodžinje.“

„řhula ma dořtacj, řhťoř řhuli řłuřha!“

„řsedmym džen řnřženja nēmřkej řwōjbjē!“

řo řže prajiř: řjecř dnjom wōř řnřžen ma młodžina noweje řēmřkej do řhule řhodžicj a tam wuřnncj a dželacj. řheřty džen, řobota, ma řo nałōžicj na to, řhťoř řebi řat řewať wot młodžiny řada, potajřim na wřho to, řhťoř je řebi řitlerowa młodžina řať nadawť řcžiniřa. ř ředmym džen, njedžela, řłuřha řwōjbjē.

řhťoř je tutu rěcž w radiju řnřhať, tōn wē, řať mōřnje po tutej ř. řadže pshileř řař t njemu řrimotařhe. ř řōřdn řo řobu na řym wjeřeli.

řute řařadne wuprajenja řo bōřny wuřtutřuja.

Hdnj šhto, kľuscha tola kľwójbne žiwjenje do noweho čaša noweje Němskeje. Čzim wótsišcho my prajimy, so Eso-wjetruška kľwójbne žiwjenje kľasn a nicži a tak kľwoje žiwjenje a kľwój pšchichod, čzim kľwěrnjšcho mamy my, stat, lud. kľwójba, jenotliwz, kľwójbu a kľwójbne žiwjenje hajicž a spěchowacž. To pač je jenož móžno, hdnj kľwójba tež kľwójba je, hdnj kľwójba wšchě stawy hromadži — a hdnj kľwójba doma a w Bo-žim domje pšched Bohom hromadži.

Tuž wjeřelmy kľo toho, na čžož kľmy tola dolho hižo čžafali, so je njedžela sažo džen kľwójby! Tuž pač čžimny tež wšcho, so by naž njedžela namačala kľchěscžijanstu kľwójbu kľchěscžijanow!

Syrtej a stat.

Nowy čžadž. W Königsbergu šžabudži šžud mandželškeho, kotrnj bē mandželstwo łamač, a polkľošta jeho š jařtwom na 1 mēřaz. Šolža dořta dwē njedželi. Mandželška — mandželstwo bu dželene — bē njeřwěrneho dla łamanja mandželstwa wobškoržila. To je nowy čžadž. Niz dolho hiřchěže, so taj-kič š najnižšim kľhořtanjom kľhořtachu; to je 1 džen jařtwa.

Stat. Nařch stat, nařch žyly lud a kraj je šnowa šhol pšches čžěžke rořbudne hodžiny. Njebył-li kanžler Hitler wče-
ra tydženja tak rořbudny, šhto mohł prajicž, kajku bychmy dženka njedželu kľwjećili a šhto by kľo štało mjes dženka a 30. junijom! So by tola čžištočž a šprawnočž bydlila a kľne-žila w ludu a kraju a kľwěra a se kľwěru wěra, wěrna kľchě-
scžijanška wěra, š kotrež pšchězo š wěczneje možy čžerpamy ša žiwjenje š wěczneje študnje, kotraž njesprahnje, možy, kotrež naž kľnlja, čžiličzi wořtacž na duřhi a na čžěle, a dohnywacž na wšchěm, šchtož pšchěczimo nam, šchtož pšchěczimo dobremu! Tohodla, šchtož se kľchěscžijanškeje wěry je, štytuj wšchědnje ruzy a modl kľo š Bohu, so by nam hnadny był a naž a nařch lud a kraj wjedł pucže hnadny, pucže mēra, pucže Božeho žoh-
nowanja!

Sessen-Nassau. Wniřšchi preřident je porucžil, so njeřmē-
dža młodži hólžy, kiž hiřchěže 17 lēt njeřku, a so njeřmēdža młode hólžy, kiž hiřchěže 16 lēt njeřku, na šlawnyh rejach byčž, tež niz w rumnořčžach, hđžež čži kiž njerejwaja, pšchěby-
waja, kľiba so štaj w tutch rumnořčžach štaršchěj š nimi kľobu. Čži, kiž reje wuhotuja, maja kľo wo to štaracž, so kľo po tu-
tnu wuřasu čžini a so młodži ludžo njerejuja. Wuhotowanja pač, na kotrnjž jenož němške ludowe reje rejuja, njeřku pod tutym šakasom.

Ruřka ma kľo po kľwojim wotpohladže, wěru wutupicž. Wřchu nabožnu myřł čže š ruřkeho luda wutupicž. Šsowjet-
ruřka drje piřche, so ma 10 000 000 bjesbóžnyh. Šdobom pač pšchidawa, so je jich wjele mjes nimi njespuřchčžomnyh, so hiřchěže nabožnu myřł haji. Šsamo wo „bjesbóžnyh kommi-
řijach“, kotrež řu wřchudžom pořtajili, dnyřja piřacž, so dořčž a prawje njedželaja a so wjele „žyřkwinskeje mařteradny“ wo-
řtajeja. Tuž ma kľo powřchitkownje wótriřcho šakrocžicž. — Šchtož je wuřbnył tajkeho bjesbóžneho škutkowanja, špóřnajeřch na ščěhowařym podawku. Běřhtaj macž a řyn. Macž řradny ša 13lētneho řyna š kollektivubla žito. Šsyn wobřkorži macž, prajizy: „Ty řy šchłodniza! Š Tobu njemóžu ja žiwy byčž!“ — A Šsowjetwřřchnočž je řyněj ša tutu pšcheradu macžerje wuřtajene myto w řjenjeřach wupřacžila. Tajke paduřřstwo kľhořtaja pač nētkle w Ruřkej se řmjerčžu.

Wřchitzy na Domowinřki řlēt

na wulki řerbřki řwjedžen w Radworju!

Dženka ša tydžen wón je! 15. julija! Břchihoty kľo daw-
no hižo čžinja! Wjele jich ša njón džel a řutkuje! Wřchu-
džom kľo hotuja, so bychu kľobu we wulkim řwjedženřkim čžachu čžahnyłi abo so bychu jón wohladali a řwjedžen kľobu kľwjećili!

Sapocžecž čžedža se řwjedženřkim wuhotom w 11 hodži-
nach. Witaja řerbřke towarřtwa a hořči. W 1 hodž. je řwje-
dženřki nyřchor w Radworřkej žyřkwi. 1/23 hodžin čžehnje
wulki řwjedženřki čžah. Šmēje řchtyri wořebite a wořebne
wotdžele: I. Šserbřke wařhnja w bēhu lēta, na piřh. Delnjo-
lužicka pšchasa; Břchipořdniza. — II. Se wřchědnego žiwjenja:
na piřh. řen kľo łama; Řyřbazy a wódnj mužoj. — III. Šswje-
djenje se kľwójbneho žiwjenja, na piřh. Kwařny čžah se Šsle-
poho. Katolřki kľwařny čžah. — Řónž: Tu kľo čži pšchěřtaja:
Řrabat a Auguřt Šsylvy; Šserbřzy řraloj. na Lubinje. —
Na řwjedženřkej luy řččěhuje řwjatocžnočž. Břchi tutej bu-
dže řpěwane a řěczane a šažo řpěwane. Tomu pšchisamkľnje kľo
řerbřki ludowy řwjedžen: Břchěřtajejenje Řokota, ludowe řpě-
wy a ludowe reje, žiwe wobrašy.

Wulkotny to program! Tuž njeřkomdžmy tutón řerbřki
řwjedžen, dořelž Šserbřja řmy a kľwój narod lubujemy!

Hdnj kľo Delnja Lužiza wřchudžom hotuje na tutón řwje-
džen a ma daloki pucž hacž řem, njeřmē tola Šornja Lužiza
doma wořtacž, hdnj je tola řwjedžen w jeje řřjedžiřnje. A kaž
kľo w Pruskej hotuja, tak hotujmy kľo w Šakřej! Kaž kľo wo-
řtoło Budyřchina wjeřela na řwjedžen, tak njeř kľo wjeřela
tež w Lubjřřkich řtronach a wřchudžom druřdže — a njeř
kľwataja na řwjedžen.

Bóh řón Řnyes čžnył dacž kľo wřchěmu derje radžicž, so by
tež š tutoho, šchtož š telko lubořčžu a próžu kľo pšchihotuje, wu-
řořtklo žohnowanje ša řerbřki lud, haj ša žyly lud, ša žyly
domjřnu.

Na pucž.

Žně. — Žnějemy. — Šchto?

Wiřtowanje. Řni. Ř. w Ř.: Wulki džař. Ředaktor.

Samokľwity ředaktor řarař Wyręacz w Řořaczžach (Řořřř b. Weiřenberg).
Řařlad Šserbřřa řłowna řředatřřa řonferența w Budyřchinje. — Čžišchě
„Šserbřke Řowiny“ w Budyřchinje. — Wuřhadža řóždu řobotu a pčacž
řchtworčžlētne 108 řjenjeřřow.

Peručamy našim čžitarjam sčěnowace

nabožne knihi

M. Domařka: Postna harřa	0.25
O Mrózak: Na a najswěćiša křěscijanska wěra	1.25
Nyřpory za póřtny čas	0.05
J. Křřzan: Ččichi pčata	0.05
A. Sykora: Wudowa Linatowa, abo hubjene wopismo	0.10
A. Sykora: Kwětki z misijonskej zahrodki	0.10
A. Sykora: Evangelska cyrkej pod křřžom	0.10
A. Sykora: Třoje zornjatka za bohate plody	0.10
A. Sykora: Dr. Marćin Luther	0.05
Tři kěrluře	0.10
Prěnje rozwučowanje wot Boha za te lube mólčke	0.05
H. Imiř: Tři přědowanja	0.05
H. Imiř: Dopomněnki ze swjedženja znutřkowneho misijonřtwa	0.05

Móža so skazač pola wosadneho kľjeza řararja abo
w Šerbskej kniharřni w Budyřinje